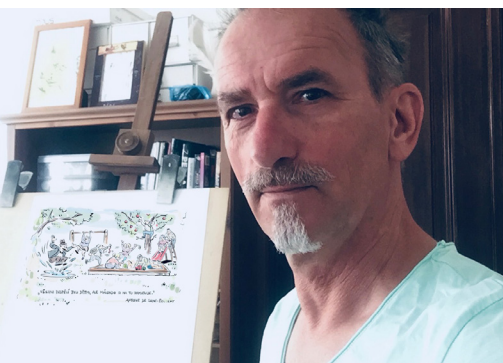

Jiří Weinberger

Bývalý matematik, počítačový simulant, lektor (komunikační dovednosti, interní směrnice, řízení projektů a rizik), autor patnácti zábavných knih pro děti i pro dospělé, autorský herec, textař, manžel, otec, děd a občan.

Více zde: www.j-w.cz

Petr Herold

Výtvarník a ilustrátor. Kresbami doprovodil okolo třiceti knih. Spolupracuje s malými divadly a s filmovými produkcemi. Rád vytváří komiksy a knížky pro děti. V poslední době se občas objeví i jako herec na Divadle Kampa.

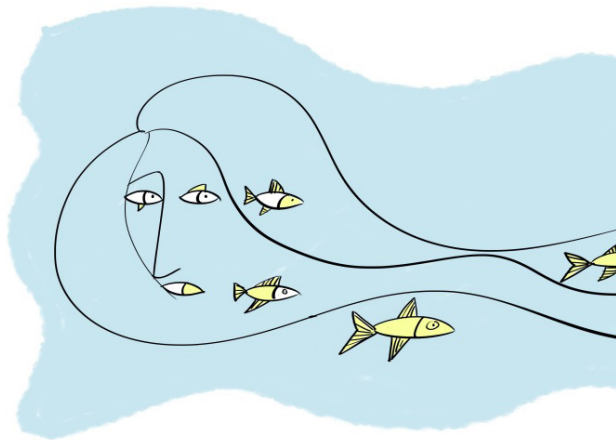
Více zde: www.petrherold.cz

Bavlna Vltavy

je za soumraku hebká,
utnulým buď dušičkám
poklička vlídná a lehká.

Bavlna Vltavy
je velejemně tkaná.

A jez, ten se na moment zastaví,
utone-li tam panna.

Na věšáku střádám v nouzi

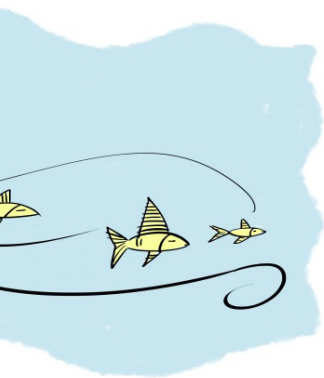
ani nevím kolik čepic.
Žádná z nich mě neprobouzí,
od toho je tady Měsíc.

Na věšáku nad střechami
Měsíc v bílých nocích visí,
kouska spánku nenechá mi,
vyjídá mě plochou lžící.

V čepici jsem totiž fešák,
spatřiv dámu jak jde z flámu,
pročpak bych si na ni nešáh?

Vracela se jednou jedna,
Měsíc zbledl časně k ránu.
Teď je za mě zodpovědná.

List se vrací na fíkovník.

Předstírá, že neví odkud.
Kdesi kdosi šlape chodník.
Kdosi kdesi chlemtá vodku.

Kráska klamná, chladná kamna,
osud práská opratí,
revoluce bezvýznamná
ortel v popel obrátí.

Vzdálené jaro a cemballa klávesy,
vibrují postelí s modrými nebesy,
vzdálené jaro nás mlhami mámí.

A zhola nic, nic nás tak neděsí
jako ty temně zbarvené útesy,
kterými jsme my sami.

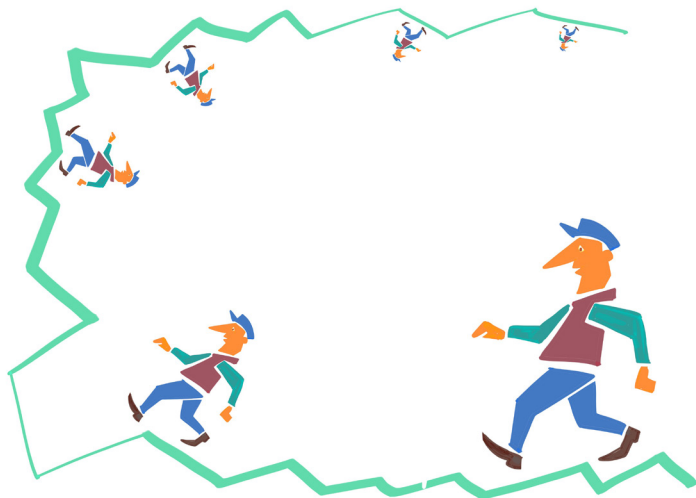
Šel jsem sám

cestou necestou
šel jsem a šel jsem
a mlel jsem svou

Na krku tou dobou
měl jsem svou hlavu
po stranách ruce
do rukávů

A dole nohy
do nohavic
a to je všechno.

Neměl jsem na víc

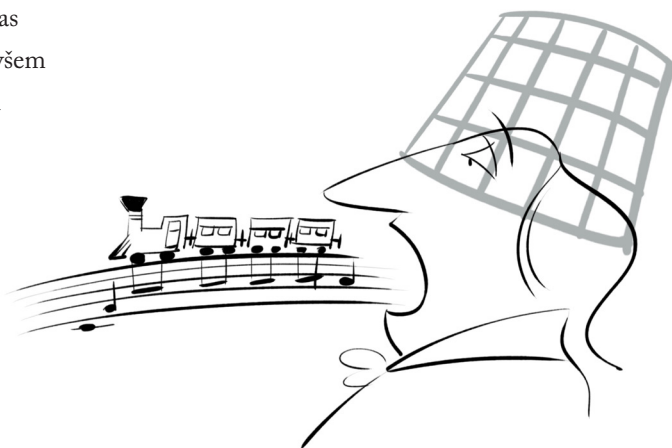
Cestoval slavný baryton

půlnoční tramvají na Výtoň
Cestoval slavný tenor
do Mokropes a Všenor

Cestoval slavný bas
bůhvíkam v tentýž čas
Zkrátka už bylo po všem
altka dala jim košem

Dala jim dala jim
všem třem

Košem

Na konci chřípky je krásně

Jen šuplérou bych
změřil dráhu
která mi schází
k úsměvu
Na konci chřípky
je do zpěvu
Na konci chřípky
rostou paláce
Na konci chřípky
je krásně
Jen šuplérou bych
změřil dráhu
která mi schází
k úsměvu
Na konci chřípky
je do zpěvu
Na konci chřípky
rostou paláce
Na konci chřípky
je krásně
Jen šuplérou bych
změřil dráhu
která mi schází...

Napouští se mi vana,

za chvíli nebude sama.

Až ustane v ní všechny pohyb,
vrátím se do ní jak do dělohy.

Potom tu vanu zas opustím,
tak jako člověk člověka,
nechci už uléhat na svůj stín,
nechám jen vodu, ať odtéká.

Naboso v těle teplomilném
proběhnu všechno rychle znova
obalamutěn vlastním filmem.

V duchu pak spatřím tváře lidí,
kteří mě zase po delším čase
uvidí. Nebo neuvidí.

Listí padá

uschlé šustí

ženy tlusté

muži tlustí

Bláto uschlé

děti zpustlé

pozlátko a

doba zlá

Pozlátko a

doba zlá

zima do psa

zalezlá

Byl jednou jeden sekretariát

se sekretářkou, kterou
nikdy nikdo neměl rád.

Byl jednou jeden sekretariát
se sekretářkou, kterou
nikdy nikdo neměl rád.

Nad ní už byli
jen papaláší,
čekala marně,
zda zaharaší.

Obletovali
mnohem lehčí ženy,
až jednou se s ní utrrrrh'
výťah přetížený.

Nezdálo by se mi,

že je velké ticho,
kdyby někde v dálce
nebyl štěkl pes.

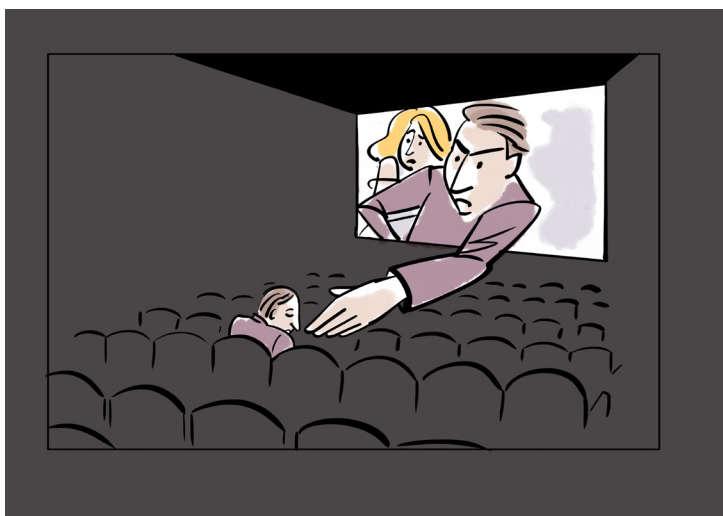
Nezdálo by se mi.
ale mně se zdálo,
v dálce třeskl výstřel,
slyšel jsem ten třesk.

Slyšel jsem ho skvěle,
lekl jsem se málo,
neprobudil jsem se,
měl jsem další sen.

Co se mi to tenkrát
snad jen ve snu zdálo?

Už si nevzpomenu.
Už nevím, či jsem.

Život je biják

a já jsem v něm divák.

Život je biják

a já jsem v něm divák.

Herečky na plátně ani v duchu
závratně nelíbám.

Někdy se směju
od ucha k uchu,

ač duchem přítomen
venkoncem nebývám.

Život je biják,

a já jsem v něm divák.

Život je biják.

A všechno je jinak.

Zebří žebra

zebří hřbet

zebří zebří

zebří svět

Zebří žebřík

zebří zrak

zebří nejdřív

zebří pak

Zebří papír

zebří řeč

Zebří klavír

zebří zteč

Zebří šaty

zebří hrad

zebří šachy

zebří mat

Zebří minus

zebří plus

zebří pokus

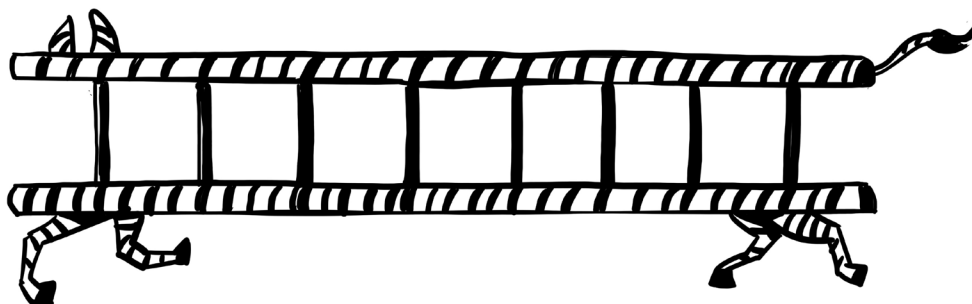
o rébus

Zebří chaos

zebří rád

zebří radost

ze hříbat

Básně byly vybrány z knih

Jak stalagnát!

Anebo jen nezvyk?

Za modrou oblohu vděčíme mrakům

Učíme děti myslet a mluvit

Kdybych byl žralok

Radostný úlek

Obydlený meteorit

Kroky po krách

Ach ty plachty, kde je mám?

Povídá pondělí úterku

**(Poznámka: některé položky se v knihách z „režijních“
důvodů opakují.)**

**Výtvarný doprovod Petra Herolda vznikl pro tento
Almanach.**
